

२०७३ फाल्गुन २१ शनिबार ४-०३-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमीले भक्तिको रोचक कुराको सट्टा रूहानी कुरा सबैलाई सुनाऊ, रावण राज्यबाट मुक्त गर्ने
सेवा गर।”

प्रश्न:- सेवामा सफलता प्राप्त गर्नको लागि मुख्य कुन चाहिँ गुण चाहिन्छ?

उत्तर:- निरहंकारिताको गुण। महावीरको लागि पनि देखाउँछन्- जहाँ पनि सात्सङ्ग हुन्थ्यो, वहाँ
जुत्तामा गएर बस्थे किनकि उनमा देह-अभिमान थिएन, तर यसमा बहादुरी चाहिन्छ। तिमीले
कुनै पनि ड्रेस लगाएर ती सत्सङ्गहरूमा गएर सुन्न सक्छौ। गुप्त भेषमा गएर उनीहरूको सेवा
गर्नुपर्छ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए... .

ओम् शान्ति। यो भयो महिमा, सर्वोच्च भगवान्को। ईश्वर भन, परमपिता परमात्मा भन, केवल ईश्वर वा
भगवान् भन्नाले पिता भनेर बुझिँदैन, त्यसैले परमपिता परमात्मा भन्नुपर्छ। उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ, यस
मनुष्य सृष्टिको। अहिले सर्वोच्च बाबा आएर के भन्नुहुन्छ? भन्नुहुन्छ- पतित मनुष्यले मलाई बोलाउँछन्-
आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। पावन मतलब पवित्र। पतित-पावन भगवान्लाई नै भनिन्छ।
वास्तवमा आउनुहुन्छ अवश्य। भक्ति मार्गमा भगवान्लाई याद गर्छन् भने उहाँ आउनु पनि अवश्य हुन्छ।
तर उहाँ आउनुहुन्छ नै तब, जब भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिनु पर्ने हुन्छ। फल दिनु अर्थात् वर्सा दिनु,
उनीहरूका लागि धेरै सहज छ। एक सेकेण्डमा जीवनमुक्ति दिन सक्नुहुन्छ। भन्दछन् पनि- जनकलाई
सेकेण्डमा जीवनमुक्ति मिल्यो। नाम एकको नै गायन गरिएको छ। सेकेण्डमा जीवनमुक्ति अर्थात् सुख-
शान्ति मिल्यो। मनुष्यले भन्दछन् पनि- शान्ति, सुख र लामो आयु चाहिन्छ। बचपनमा कोही मर्नो भने
भन्छन् अकालमा मृत्यु आयो, पूरा आयु बिताएन। अहिले बाबाले जे जति गरेर जानुहुन्छ, त्यसको नै
गायन हुन्छ। सेकेण्डमा जीवनमुक्ति, त्यसोभए अवश्य पहिले जीवनबन्धमा हुन्छ। जीवनबन्ध कलियुगको
अन्त्य र जीवनमुक्त सत्ययुगको आदिलाई भनिन्छ। भन्दछन्- जनकले जस्तै घर गृहस्थमा रहेर
जीवनमुक्तिलाई पाउँ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- शब्द नै दुई छन्- राजयोग र ज्ञान। भारतको प्राचीन राजयोग त प्रसिद्ध छ। प्राचीन
मतलब पहिला सुरुको, तर कहिले? यो मनुष्यलाई थाहा छैन किनकि कल्पको आयु लाखौं वर्ष
भनिदिएका छन्। भारतको प्राचीन ज्ञान र योग त सबै चाहन्छन्, जसबाट बन्छ। अहिले त भारत धेरै दुःखी
छ, पहिले सूर्यवंशी राज्य थियो। अहिले छैन, फेरि त्यसलाई याद गर्छन्- त्यो राजयोग र ज्ञान कसले
दिएको थियो! यो थाहा छैन। नत्र बाबाबाट वर्सा लिन बच्चाहरूलाई कुनै पनि दुःख छैन। बाबाको बन्यो
अर्थात् वर्साको लायक बन्यो। फेरि पनि माता-पिता, टिचरको शिक्षा मिल्छ। मुक्तिको पनि वर्सा चाहिन्छ,
त्यसैले गुरु गर्छन्। तर जीवनमुक्ति त कहिल्यै कसैले दिन सक्दैन। जब जीवनबन्धको अन्त्य र
जीवनमुक्तिको आदि हुन्छ, तब नै फेरि जीवनमुक्ति दिनेवाला आउनुहुन्छ। मनुष्यहरूले केवल सुनेका
छन्- सेकेण्डमा जीवनमुक्ति अथवा सेकेण्डमा रावण राज्यबाट रामराज्य, पतितबाट पावन। तर कसरी?
त्यो जानेका छैनन्। बाबाले तिमी आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। यो हो रूहानी शिक्षा, जुन सुप्रीम रूहले

२०७३ फाल्गुन २१ शनिबार ४-०३-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन दिनुहुन्छ। वहाँ त सबै मनुष्यले शास्त्र आदि पढ्छन्। भन्छन् फलानो महात्माले यो ज्ञान दिनुभयो। यो हो प्राचीन राजयोग र ज्ञान, जुन परमपिता परमात्माले दिनु भएको थियो, ५ हजार वर्ष पहिला, जसबाट तिमी नै देवी देवता बनेका थियौ। अब प्रायः लोप भएको छ। यदि लोप नहुने हो भने सुनाउने कसरी? मनुष्य पतित नबन्ने हो भने पतित-पावन बाबा कसरी आउने? पतित बन्न ८४ जन्म लिनु पर्ने हुन्छ। यसको पनि सारा विस्तार बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। वर्ण पनि सम्झाउनु हुन्छ। ब्रह्मा छन् भने ब्रह्माका पिता पनि हुनुपर्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर— यी तीनवटैका पिता शिव हुनुहुन्छ। अहिले ब्रह्माद्वारा बसेर प्राचीन ज्ञान दिनुहुन्छ, जसबाट विष्णुपुरीको मालिक बन्छौ। ब्राह्मण सो देवता बन्छन्। ब्राह्मण धर्मवाला मनुष्यबाट तिमी नै देवी-देवता धर्मवाला बनिरहेका छौ। त्यसैले पहिले प्रजापिता ब्रह्मा चाहिन्छ। कृष्णलाई त प्रजापिता भन्न सकिन्न। यो त सबै उल्टो कुरा बनाइदिएका छन्। कृष्णका यति रानीहरू, बच्चा आदि थिए, यो हो भूल। वास्तवमा बच्चाहरू हुन् ब्रह्माका, नकि कृष्णका। ब्रह्मा नै कृष्ण बन्छन्। यस एक जन्मको उथल-पुथलले मनुष्यहरूलाई अलमलमा पारिदिएको छ। गीताका भगवान् कृष्णलाई भनेर शिवलाई उडाइदिएका छन्। सबैले भन्छन्— ब्रह्माका ३ मुख थिए, कति अलमलिएका छन्। शिव रचयितालाई त एकदम गुम गरिदिएका छन्। रचयिता नै आएर बताउनुहुन्छ— मैले कसरी देवी देवता धर्मको रचना गर्छु। यस्तो होइन, परमात्माले सृष्टि कसरी रचनुहुन्छ! परमपिता परमात्मालाई बुलाउँछन् नै— हे पतित-पावन आएर हामी पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस् भनेर। दुनियाँलाई यो थाहा नै छैन— यस समय रावणको राज्य चलिरहेको छ। रावणको ठूला-ठूला कथाहरू बसेर बनाएका छन्। यसलाई भनिन्छ— भक्तिको रोचक कुरा र यो हो रूहानी कुरा। यस समय सबै सीता अथवा भक्तहरू रावणको कैदमा छन्। रावण राज्यमा धेरै दुःखी छन्। अब सबैलाई रावण राज्यबाट मुक्त गराउनु छ। अब बाबा आउनु भएको छ, भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी ८४ जन्म अब पूरा भयो। अब फर्केर जानु छ। मलाई नै बोलाएका थियौ— दुःख हर्ता सुख कर्ता आउनुहोस्। यो मेरो नै नाम हो। कलियुगमा हुन्छ अपार दुःख। सत्ययुगमा हुन्छ अपार सुख। फेरि तिमीलाई सुखको वर्सा दिलाउनको लागि, फेरि तिमीलाई राजयोग र ज्ञान सिकाइरहेको छु। यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ। मनुष्य त विनाशसँग धेरै डराउँछन्। सम्झन्छन्— यी आपसमा लडेनन् भने शान्ति हुनेछ। फेरि यतिका अनेक धर्ममा शान्ति कसरी हुन्छ? बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यो यतिका सबै धर्म जुन अहिले छन्, ती पहिले थिएनन्, जब एकै धर्म थियो त्यतिबेला वास्तवमा सुख-शान्तिको राज्य थियो। अहिले सबैले माग्छन्— मनको शान्ति कसरी मिल्छ! अरे, मन के चीज हो— पहिले यसलाई त बुझ। आत्मामा नै मन-बुद्धि छ। मनुष्यको जिभ्रोले बोल्छ। आँखाले देख्छ। टोटल मिलाएर भनिन्छ मनुष्य दुःखी छ। कसैलाई पनि बुझाउन धेरै सहज छ— बाबालाई याद गरेर वर्सालाई याद गर्नुहोस्। फेरि वृक्ष र ड्रामाको ज्ञान पनि दिनुपर्छ, जसको लागि यी चित्र बनेका छन्। केवल मनमनाभव भन्नको लागि त चित्रको आवश्यकता छैन। चित्रहरूमा सम्झाउन घण्टौं लाग्छ। प्राचीन राजयोग भगवान्ले सिकाउनु भयो, अनि राजाई मिल्यो। फेरि कुनै मनुष्यले कहाँ राजयोग सिकाउँछ र। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु भन्ने ठीक हो। तर यो विस्तारमा जबसम्म कसैलाई सम्झाउँदैन, तबसम्म बुद्धि खुल्दैन। सृष्टि चक्रलाई बुझ्न सकिँदैन। जब कसैले ड्रामा देखेर आउँछ भने उसको बुद्धिमा सुरुदेखि अन्त्यसम्म घुमिरहन्छ, भन्दा त केवल यति नै

२०७३ फाल्गुन २१ शनिबार ४-०३-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन भनिन्छ- मैले ड्रामा देखेर आएँ। तिमी पनि भन्छौ- मैले यस ड्रामालाई जान्दछु। तर विस्तारमा त धेरै हुन्छ। बाबाबाट सुख-शान्तिको वर्सा मिल्छ, फेरि बुद्धिमा चक्र पनि छ। ८४ को चक्र अवश्य घरी-घरी याद गर्नुपर्छ। यो ज्ञान ब्राह्मणलाई नै मिल्छ, जसबाट फेरि देवता बन्छौ। ब्रह्मा सो विष्णु फेरि विष्णु सो ब्रह्मा। तिमी जो देवी देवता थियौ, पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा फेरि आएर ब्राह्मण बन्यौ। हदको बाबाले त केवल उत्पत्ति, पालना गर्छन्। विनाश त गर्दैनन्। विनाश अर्थात् सारा पतित दुनियाँ नै नरहोस्। सारा रावण राज्यको नै विनाश हुनु छ। नत्र राम राज्य कसरी हुन सक्छ! वहाँ कहिल्यै रावणलाई जलाउँदैनन्। भक्ति मार्गको कुनै पनि कुरा ज्ञान मार्गमा हुँदैन। तिमी सत्ययुग त्रेतामा प्रारब्ध भोग्छौ। वहाँ हुन्छ ज्ञानको प्रालब्ध, यसलाई भनन्छ भक्तिको प्रालब्ध। अल्पकाल क्षणभंगुर सुख। पहिले भक्ति अव्यभिचारी थियो फेरि व्यभिचारी हुँदै-हुँदै बिल्कुलै दुःखी बन्न पुग्छ। सद्गति दाता एक बाबा हुनुहुन्छ, यो त सम्झाउनु छ- बाबा र वर्सालाई याद गर। याद गर्नु अनि स्वर्गको बादशाही मिल्यो फेरि नर्कमा कसरी आयौं? यो सबै कुरा बसेर सम्झाइन्छ। अब तिमीलाई सारा सृष्टि चक्रको आदि मध्य अन्त्यको बारेमा थाहा भएको छ। त्यसैले यस समय तिमी त्रिकालदर्शी बनिरहेका छौ। उनलाई तिमीले भन्छौ- देवताहरू पनि त्रिकालदर्शी थिएनन्। भन्नेछन् त्यसोभए को थिए त? किनकि संगमयुगी ब्राह्मणलाई त कसैले जानेका छैनन्। देखाउँछन्- जहाँ पनि सत्सङ्ग हुन्थ्यो, वहाँ हनुमान गएर जुत्तामा बस्थे। अब यो कुरा महावीरको लागि किन भनियो? किनकि तिमी बच्चाहरूमा कुनै देह-अभिमान त छैन। मानौं, सत्सङ्गमा कुनै यस्तो कुरा निक्किलो भने तिमीले भन्न सक्छौ- प्राचीन सहज राजयोग र ज्ञानद्वारा सेकेण्डमा जीवनमुक्ति लिनु छ भने फलानोको पासमा जाऊँ। सम्झाने वाला त धेरै बहादुर, निरहंकारी चाहिन्छ। अलिकति पनि देह-अभिमान नहोस्। कहीं पनि गएर बसोस्, समय मिल्यो भने बोल्नुपर्छ। मजबुत छ भने भाषण आदि गर्नेछ- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कसरी सेकेण्डमा जीवनमुक्ति मिल्न सक्छ। परमपिता परमात्मा सिवाय त कसैले दिन सक्दैन। यो महावीरले नै सम्झाउन सक्छन्। सुन्नको लागि मनाही छैन, गृहस्थ व्यवहारमा रहेर तिमी बच्चाहरूले धेरै सेवा गर्न सक्छौ। भन, राजयोग सिक्नु छ भने ब्रह्माकुमारीहरूको पास जाऊँ। पछि गएर तिम्रो नाम प्रत्यक्ष हुनेछ, धेरैजसोको हुनेछ। अहिले त थोरै छौ। भगाउने नाम पनि धेरै छन्। कृष्णले भगाए, अरे भगाउने त कुनै कुरा छैन। टिचरले कहिल्यै पढाउनको लागि भगाउँछन् र! सेवा गर्नेलाई त धेरै विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ र धेरै बहादुर बन्नुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सबै भक्त रूपी सीताहरूलाई रावणको कैदबाट छुटाउनु छ। सेकेण्डमा मुक्ति जीवनमुक्तिको बाटो देखाउनु छ।
- २) बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। देह-अभिमान छोडेर महावीर बनेर सेवा गर्नु छ। विचार सागर मन्थन गरेर सेवाको नयाँ नयाँ युक्तिहरू निकाल्नु छ।

२०७३ फाल्गुन २१ शनिबार ४-०३-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

वरदानः— लगावको सूक्ष्म धागोलाई समाप्त गरेर उड्ती कलामा उड्ने, सम्पूर्ण फरिश्ता भव

फरिश्ता अर्थात् जसको पुरानो दुनियाँसँग कुनै रिश्ता छैन। सूक्ष्म रीतिसँग चेक गर— अंश मात्र पनि कुनै धागोले आफूतिर आकर्षित त गर्दैन? किनकि यदि कुनै चीज राम्रो लाग्छ भने उसले आफूतिर आकर्षित अवश्य गर्छ। कतिले भन्छन्— इच्छा छैन तर अच्छा लाग्छ। इच्छा हो मोटो धागो र अच्छा लाग्नु सूक्ष्म धागो हो, अब यसलाई पनि समाप्त गरेर सम्पूर्ण फरिश्ता बन।

स्लोगनः— मनसाद्वारा शक्तिको र कर्मद्वारा गुणहरूको दान दिनु नै महादानी बन्नु हो।